

Foto: A. Andić

Škola preko žice

O konceptu elektronskog učenja već je bilo reči u ranijim brojevima “Obrazovanja za XXI vek”, s obzirom na to da je reč o jednom od najsavremenijih globalnih trendova u obrazovanju. Ovog puta, opširnije se bavimo postignućima Srbije na ovom planu, odnosno, saznajemo čime se bavi Digitalna agenda, šta su projekat “Digitalna škola” i “Digitalni čas”, koliko je škola u Srbiji do sada opremljena računarskim učionicama, kakva sve može da bude njihova primena u nastavi i koliko su nastavnici zainteresovani za razvijanje mogućnosti koje one pružaju. Na narednim stranama nalazi se i vodič kroz besplatno obrazovanje na internetu. Globalna mreža pruža potpuno besplatan pristup hiljadama edukativnih kurseva, predavanja i lekcija iz najrazličitijih oblasti prirodnih, društvenih i tehničkih nauka. Samo je potrebno znati gde da ih potražite.

Pored toga, predstavljamo i jednu inicijativu koja će ženama žrtvama nasilja u porodici dati nove mogućnosti za obrazovanje i zapošljavanje. Ekonomska zavisnost jedan je od glavnih uzroka zbog kojih žene godinama trpe nasilje u braku. Inicijativa Privredne komore Beograda i Sigurne ženske kuće pokušaće da doprinese ekonomskom osamostaljivanju za bar neke među njima.

Ideje iz “digita

Foto: FILIP KRAINČANIĆ

Program “Digitalna škola” je sprovelo Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo, a njime je omogućeno da sve osnovne škole u Srbiji budu opremljene najsavremenijom računarskom opremom. Sada, svi nastavni časovi mogu da se održavaju u “digitalnim učionicama”

E-obrazovanje je pojam koji podrazumeva sve vrste prenosa znanja koji se odvijaju uz pomoć elektronskih komunikacija i informacionih tehnologija. Kako bi prednosti informatičkog iskoraka bile iskorišćene i u osnovnom obrazovanju, Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo realizovalo je program “Digitalna škola” koji je omogućio da oko 3000 osnovnih škola u Srbiji bude opremljeno novim digitalnim kabinetima. Realizacija ovog programa dala je mogućnost učenicima širom Srbije da imaju iste uslove za interaktivno obrazovanje kakvo imaju i njihovi vršnjaci

u Evropskoj uniji. Pored informatičkog i tehničkog obrazovanja, nastavnici u ovim kabinetima mogu da predaju i ostale nastavne predmete na interaktivan i inovativan način. Program “Digitalna škola” je uspešno završen, a inače predstavlja deo šire akcije “Digitalna Srbija” kroz koju će Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo realizovati prioritete Digitalne agende za Srbiju. Ona predstavlja jednu od sedam glavnih inicijativa nove evropske ekonomske strategije “Evropa 2020 – strategija za pametan, održiv i inkluzivan ekonomski rast”.

Program “Digitalna škola” je projekat koji

je 2010. godine pokrenulo Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo, a uspešno sprovela Uprava za Digitalnu agendu. Sredstva za sprovođenje programa “Digitalna škola” obezbeđena su iz sopstvenih sredstava Ministarstva dobijenih od godišnjih naknada za licence operatora i naknade za radijske i televizijske frekvencije.

“Ovim programom opremljeno je 2910 školskih objekata što je preko 95 odsto svih osnovnih škola sa savremenom računarskom opremom. U mestima iz malih sredina gde nastava pohađa svega nekoliko učenika 1321 školski

Inih učionica”

objekat opremljen je prenosnim računarom i projektorom, dok je 1589 školskih objekata dobilo digitalne kabinete”, kaže koordinatorka ovog projekta, iz Ministarstva za telekomunikacije i informaciono društvo, Katarina Anđelković. Postojala su samo dva kriterijuma za prijavljivanje na Program, a to su veličina učionice i broj učenika koji nastavu pohađaju u određenoj školi. Na osnovu njih, sve škole su opremljene savremenim digitalnim kabinetima od pet do 30 radnih mesta za najveće škole ili prenosnim računarom i projektorom za škole u kojima nastavu pohađa do 40 učenika.

U skladu sa programom “Digitalna škola”, koji su dobro prihvatila deca, ali i nastavnici, Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo je organizovalo i konkurs za nastavnike u osnovnim školama pod nazivom “Digitalni čas”. “Konkurs je prvi put organizovan 2011. godine sa primarnim ciljem da se motivišu nastavnici osnovnih škola na veću primenu informacionih i komunikacionih tehnologija u nastavi kako bi i sam proces nastave bio učenicima interesantniji i prijemčiviji. Sada, kada gotovo sve osnovne škole imaju savremene digitalne kabinete, naša želja je da što veći broj nastavnika održava nastavu u njima, zbog čega je konkurs i bio otvoren za sve nastavnike. Takođe, nismo ograničavali izbor tehnologije koje će nastavnici koristiti u svom radu. Prvi konkurs ‘Digitalni čas’ izazvao je veliko interesovanje kod nastavnika, 51 rad je nagrađen, a preko 290 objavljeno je u elektronskom zborniku radova, koji je dostupan svim nastavnicima na zvaničnom sajtu programa”, ističe Katarina Anđelković. “Zbog velikog interesovanja koje su nastavnici pokazali na prvom nagradnom konkursu za nastavnike ‘Digitalni čas’ krajem 2011. godine raspisali smo nagradni konkurs ‘Digitalni čas 2’. Na naše zadovoljstvo radovi su stigli iz svih predmeta koji se drže u osnovnim školama, što je dobar znak da sve više nastavnika svoju nastavu održava koristeći informacione i komunikacione tehnologije.”

Jedan od učesnika na pomenutom konkursu, oba puta, bio je i nastavnik tehničkog i

informatičkog obrazovanja Đura Pađan. Dvostruki dobitnik druge nagrade na “Digitalnom času 1 i 2” slučajno je saznao za ovaj konkurs iz jednih dnevnih novina. “Rad koji je odneo nagradu na konkursu uopšte nisam planirao da prijavljujem. U pitanju je projekat na kome sam radio da bih inovirao nastavu za svoje potrebe. Nekoliko dana pred isticanje roka za prijavu, pomislio sam da bi to bio fantastičan rad za ovakvu vrstu konkursa. Ja sam taj projekat koristio u nastavi već neko vreme, učenici su odlično reagovali na njega, tako da sam bio siguran da treba da ga prijavim.” Nastavnik Pađan predaje u ogednoj osnovnoj školi “Vladislav Ribnikar”, đacima od petog do osmog razreda. Smatra da je to starosno doba savršeno za usvajanje novih znanja. Učenicima pokušava

▶ Đaci vrlo brzo usvajaju znanja, a zatim se oslobađa njihova kreativnost i počinju sami da predlažu svoje ideje

da objasni gradivo na što jednostavniji način. Kaže da đaci vrlo brzo usvajaju znanja, a zatim se oslobađa njihova kreativnost i počinju sami da predlažu svoje ideje. “Pravo zadovoljstvo nastavnika je onda kada vidi da je njima to zanimljivo i da će im to sigurno biti hobi, ako ne i profesija”, ponosno kaže nastavnik Pađan. “Oblast kojom se bavim nije strogo tehnička ni informatička. Ona zahteva znanje matematike i fizike. U pitanju je multidisciplinarn pristup koji tražim od đaka. To podrazumeva da učenici dobro vladaju i prirodnim naukama i engleskim jezikom da bi mogli da se snalaze. Imamo neki objekat kojim određeni uređaj upravlja, kao da smo pozajmili inteligenciju određenom objektu, najopštije rečeno”, objašnjava nastavnik Đura Pađan. On je na prvom konkursu osvojio drugu nagradu sa radom “Upravljanje okruženjem računara pomoću interfejsa”. Interfejs je jedan međusklop između računara i nekog perifernog uređaja. To može da bude motor, sijalica, zujalica. Ovaj rad je, kako kaže nastavnik

Pađan, “živeo” među đacima pre nagrade. Oni su veoma dobro savladali programersko gradivo, a s vremenom su se rađale i vrlo zanimljive ideje. Jedna od njih je bila raskrsnica koja je automatizovana putem računara, a upravlja se interfejsom koji je relativno jednostavan. Učenik može da dodeli prioritet prolaska jednom pravcu raskrsnice kada je velika saobraćajna gužva u određenom delu dana. Tako on može da kontroliše kretanje vozila na raskrsnici putem programa, kako bi saobraćaj tekao što efikasnije. Ideja učenika je bila da se automatizuju sve raskrsnice u gradu, da bi onaj ko upravlja iz jednog komandnog centra mogao da kontroliše sva raskršća. “U petom razredu učenici počinju da uče programiranje. Već u sedmom prilično dobro vladaju materijom. To što uče je dobro zato što može da im skrene pažnju sa komercijalnih programa, koji čine da budemo samo korisnici. Ovako shvataju da mogu da budu i tvorc i da koriste računar kao sredstvo u izražavanju svoje kreativnosti”, smatra Đura Pađan. Za predstojeći “Digitalni čas 3” nastavnik Pađan kaže da već ima razređene neke ideje. Smatra da je ovaj konkurs pogodan jer je jedan od retkih koji je naučno zasnovan, a pored toga unapređuje nastavu na više nivoa.

U svim osnovnim školama koje su učesnici programa “Digitalna škola” postoji “Pravilnik o korišćenju digitalnog kabineta”. Između ostalih, u njemu stoji i pravilo da kabinet treba da bude dostupan učenicima i u vannastavnim aktivnostima. “Smatramo da koristeći digitalne učionice, đaci mogu mnogo da nauče i da se možda jednog dana i opredele za karijeru u IT sektoru”, rekla je koordinatorka projekta Katarina Anđelković.

Programu “Digitalna škola” posebno su se obradovala deca iz malih seoskih sredina u kojima neki od njih do sada nisu imali prilike da rade na računaru. Đaci su vrlo brzo uvideli prednosti korišćenja informacionih i komunikacionih tehnologija, ne samo za zabavu nego i kao alat koji mogu da iskoriste da bi nešto novo saznali.

Sanja Zrnić

Vodič kroz obrazovanje na internetu

Može to i za džabe

Koncept besplatnog obrazovanja često je shvaćen kao utopija i najčešće je uvod u polemike oko toga da li je znanje roba ili znanje, ipak, nije roba. Ipak, internet, kao slobodan i potpuno besplatan izvor informacija raznih vrsta, menja svet upravo na taj način što neke čvrsto okoštale koncepte i institucije ranije uspostavljenih sistema – obesmišljava. Bilo da je reč o studentima koji traže mogućnosti za dodatno učenje ili o ljudima koji su prosto željni znanja, oni više ne moraju da daju velike sume novca da bi dobili pristup obrazovanju u nekim od najcenjenijih obrazovnih institucija u svetu. Naravno, opšte je poznata stvar da internet obiluje receptima, instrukcijama i tutorijalima, od kuvanja i štrikanja, preko šminkanja i pravljenja frizura, pa sve do komplikovanijih poduhvata, kao što je učenje jezika, brzo čitanje, programiranje i sl. Međutim, internet nudi ogromne mogućnosti i kada govorimo o obrazovanju u najužem shvatanju tog pojma

OpenCourseWare (OCW)

Institut za tehnologiju Masačusets (MIT) započeo je 2002. godine program onlajn kurseva pod nazivom OpenCourseWare(OCW). Tri godine kasnije, pokrenuo je inicijativu čija je misija bila da u partnerstvu sa drugim univerzitetima omogući pristup obrazovanju širokim masama,

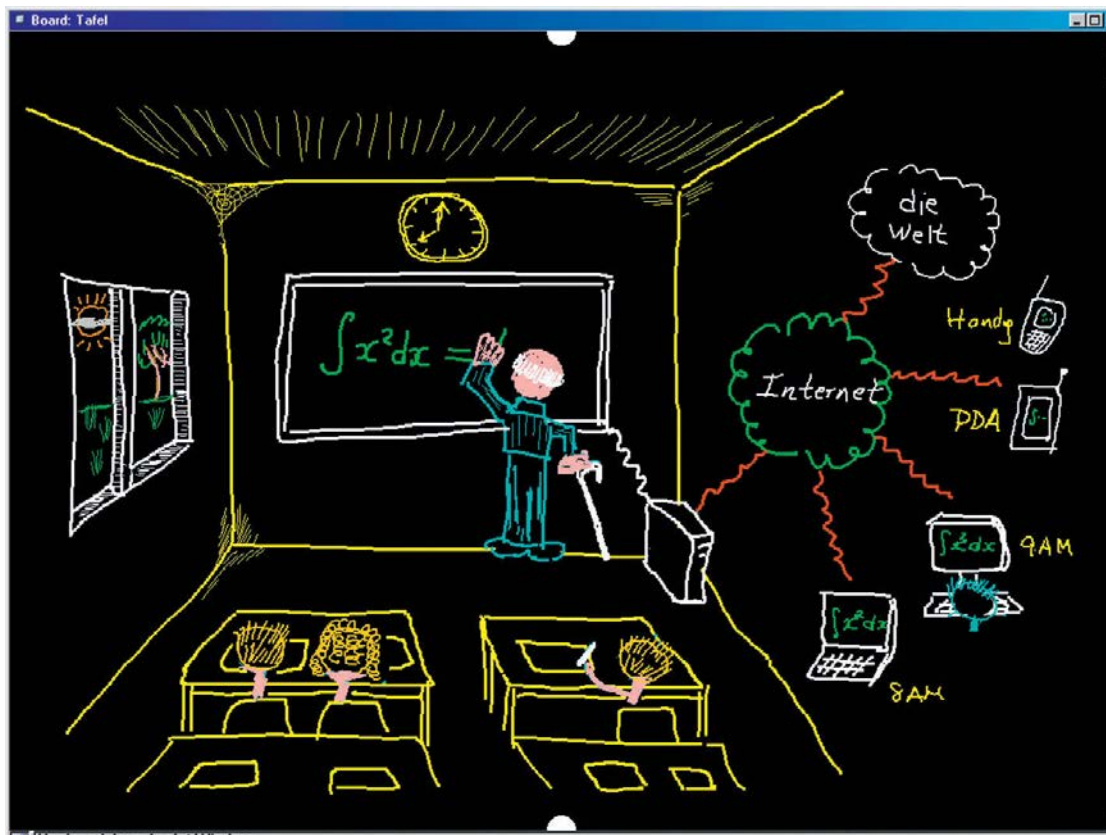

ZNANJE IZ RAZNIH OBLASTI: Institut za tehnologiju Masačusets

preko interneta. Većina kurseva koje OCW nudi dostupni su u vidu audio i video predavanja. Najjednostavniji način za pronalaženje kursa za koji ste zainteresovani jeste pretraga na sajtu <http://www.ocwconsortium.org/>, koji predstavlja agregat kurseva na više od dvadeset univerziteta iz celog sveta. Korisnicima ovog sajta na raspolaganju su na stotine kurseva iz različitih oblasti, od numeričke algebre i klimatologije do etike medicinskih istraživanja na ljudima.

Kan Akademija

Za razliku od OCW-a, ovde nije reč o agregatu kurseva različitih univerziteta, već je sve, manje-više delo jednog čoveka, jedne elektronske table i Jutjuba. Sajt je 2006. godine osnovao Salman Kan, diplomac sa MIT-ja. Kursevi su uglavnom orijentisani na matematiku i prirodne nauke iako ima i kurseva iz oblasti finansija i istorije, ali u manjem broju. <http://www.khanacademy.org/> nudi preko 3000 video-lekcija. Uživa odličnu reputaciju među predavačima i zgodan je za one koji već poseduju neka bazična znanja koja bi želeli da nadgrade. Svi sadržaji na sajtu su potpuno besplatni, a namenjeni su studentima, predavačima, povratnicima u obrazovni sistem i onima koji se obrazuju kod kuće.

Academic Earth

Slično kao OCW, sajt <http://www.academicearth.org/> skladišti materijale za besplatne kurseve sa devetnaest različitih univerziteta, među kojima su MIT, Jejl i Harvard. Ovde su nešto drugačije organizovani, jer se svi materijali nalaze na ovom sajtu, za razliku od OCW-a, gde su linkovani ka sajtovima univerziteta. Pretraga je prilično sofisticirana, pa osim prostog pretraživanja kurseva, korisnici imaju mogućnost da pretražuju tačno određenu temu ili određenu lekciju. Omogućena je i pretraga po temama, kao što su kompjuterske nauke, književnost, filozofija i religija. Korisnici mogu da ocenjuju različita predavanja, što drugima omogućava lakši uvid u to koje lekcije vredi odslušati, a koje je bolje preskočiti.

Wikiversity

Za one koji više vole tekst nego video-materijale za učenje, izvori na internetu nešto su oskudniji, iz prostog razloga što je mnogo lakše snimiti predavanje kamerom i aploudovati ga na internet, nego napisati lekciju ili knjigu. Međutim, i za one koji preferiraju čitanje, na mreži postoji obilje raspoloživih materijala. Jedan od njih je <http://en.wikiversity.org> i njihov partnerski sajt <http://en.wikibooks.org>. Korisnici mogu sami da unose, edituju i obogaćuju sadržaje na ovim sajtovima, koji imaju razgranatu strukturu – glavne kategorije: matematika, društvene nauke, tehnologija itd. nadalje se granaju u tematski specifičnije potkategorije. Skladištenje kurseva javlja se u tri vida: neki se nalaze na samom sajtu, za neke postoje samo linkovi ka drugim sajtovima, a takođe su umreženi i sa univerzitetskim bazama. Zapravo, na ova dva sajta može se naći skoro sve važno od kvalitetnih kurseva u tekstualnoj formi.

Free Ed

Jedan od najstarijih sajtova posvećenih besplatnom obrazovanju, <http://www.free-ed.net>, pokrenut je 1997. godine. Podeljen je na dva glavna dela. Jedan čini takozvani Koledž za umetnost i društvene nauke, u okviru kog se nalaze kursevi iz oblasti umetnosti, kinematografije, dizajna, novinarstva, fotografije, književnosti, filozofije, muzike i pozorišta. Drugi deo, Koledž za biznis, marketing i ekonomiju čine kursevi računovodstva, knjigovodstva, preduzetništva, upravljanja

malim i velikim biznisom, marketinga, administracije, trgovine i etike u preduzetništvu. Osnivači sajta kao svoju misiju navode širenje ideje da kvalitetno obrazovanje i uspešna karijera ne smeju da budu privilegija samo onih koji imaju novca da to sebi priušte. Osim besplatnih onlajn kurseva, sajt nudi i vodiče kroz obrazovne institucije, namenjene budućim studentima.

Edukacija za žrtve nasilja u porodici

Od sigurne kuće do sigurnog posla

Poslednjih nekoliko godina, Savetovalište protiv nasilja u porodici obezbeđuje korisnicama sigurnih kuća pohađanje raznih kurseva, kako bi imale veće šanse za zaposlenje i uspele da se finansijski osamostale. Sa novom prekvalifikacijom ili dokvalifikacijom, raste samopouzdanje i vera u sebe, a to je najvažnije. Većina žena bila je ekonomski zavisna od nasilnika ili zlostavljača, i to je često jedan od najvećih problema zbog čega su i trpele nasilje toliko godina

U PROSTORIJAMA PRIVREDNE komore Beograda, u četvrtak, 19. aprila, potpisan je Sporazum o poslovno-tehničkoj saradnji ove institucije sa Savetovalištem protiv nasilja u porodici. Sporazum su potpisali mr Ivana Zeljković, generalni sekretar Privredne komore Beograda, i Vesna Stanojević, koordinator Savetovališta protiv nasilja u porodici. Inicijator ove saradnje je Skupština grada Beograda, pa je potpisivanju prisustvovao i predsednik Skupštine grada, Aleksandar Antić. Sporazumom je predviđeno da PKB

pomogne ženama koje su žrtve nasilja kroz programe za edukaciju i prekvalifikaciju, što će im omogućiti povratak u normalan život i sticanje ekonomske nezavisnosti.

Privredna komora Beograda i kompanije koje su njene članice i ranije su pomagali sigurne kuće, izdvajajući deo sredstava iz svog budžeta, kako bi pokrili osnovne troškove sigurnih kuća – komunalije, hranu za zbrinuta lica i slično. Ipak, materijalna pomoć je samo privremena i zato je bilo neophodno pomoći im

institucionalno, na duže staze.

“Ako dajemo samo materijalnu pomoć, na taj način podržavamo društvo koje proizvodi žrtve. Naša ideja je da od tih žena ne pravimo žrtve, već da ih ohrabrimo i pokažemo im da mogu da budu borci. Treba da počnu sa radom, da bi nadoknadile sve šta su propustile dok su bile u nezdravoj sredini. Imaju ljude koji stoje iza njih i koji hoće da im pomognu, ali prvenstveno je bitno da same sebi pomognu. Tako smo i došli na ideju da im Privredna

EDUKACIJA JAČA SAMOPOUZDANJE: Ivana Zeljković i Svetlana Delić

Fotografije: A. Andić

komora Beograda ponudi edukaciju, odnosno specijalizovane kurseve, ne samo u smislu sticanja nekog formalnog sertifikata, već i u savetodavnom. Napravićemo bazu podataka u koju ćemo uneti njihove CV-je, i na taj način će one biti dostupne poslodavcima”, priča Ivana Zeljković, generalni sekretar Privredne komore Beograda. “Razgovarali smo sa kompanijama i osobama sa kojima smo na dnevnoj bazi u kontaktu, da im se pomogne da pronađu posao. Prvo ćemo apelovati na kompanije koje su članice Kluba prvih žena – to je nevladina organizacija koja upravo radi na afirmaciji ženskog preduzetništva i okuplja oko 80 kompanija. Skoro smo imali sastanak sa njima, i one su više nego raspoložene da u okviru svojih kompanija zaposle žene koje će proći obuku kod nas. Kompanija Mozart već je zaposlila oko dvadesetak žena iz prihvatilišta.”

Sertifikati Privredne komore Beograda su

priznati na međunarodnom nivou, a u okviru Komore postoji i Centar za poslovno obrazovanje i unapređenje kvaliteta. Tu se sprovode razne obuke: učenja stranih jezika – za sad je to samo engleski, informatička obuka, obuka iz računovodstva, poreskog savetovanja, pisanje biznis plana za mala i srednja preduzeća, uvođenje ISO standarda, a postoje i obuke iz oblasti zanatstva.

Radionice koje će se sprovesti koncipirane su tako da žene iz sigurnih kuća ne budu izdvojene – neće se napraviti grupa u kojoj će biti samo one, već će biti u mešanoj grupi, sa ženama iz kompanija koje žele da se obrazuju. “Sve koje žele da dođu da se edukuju, dobrodošle su. Verujemo da neće biti lako, još je sve na papiru i deluje apstraktno. Ne zna se koliko vremena je potrebno ženama da se oporave od povreda i nasilja, to je individualan proces. Postoji mogućnost da brzo odustanu kad naiđu na prvu

prepreku, iz straha da neće uspeti. Međutim, one same biraju u kom pravcu bi da se edukuju i usavršavaju, pa će im ta zainteresovanost sigurno ubrzati oporavak”, priča Svetlana Delić, šef kabineta predsednika Privredne komore Beograda. “Imamo ugovore sa profesorima, konsultantskim kućama, ljudima koji se bave edukacijama iz raznih oblasti, tako da se sa strane trudimo da pružimo vrhunsko obrazovanje. Što se tiče zanata, koncentrisali smo se na takozvano “dualno obrazovanje”, kombinaciju teorijskog i praktičnog znanja, a istovremeno imamo i ugovore sa kućama koje se bave tim delatnostima.

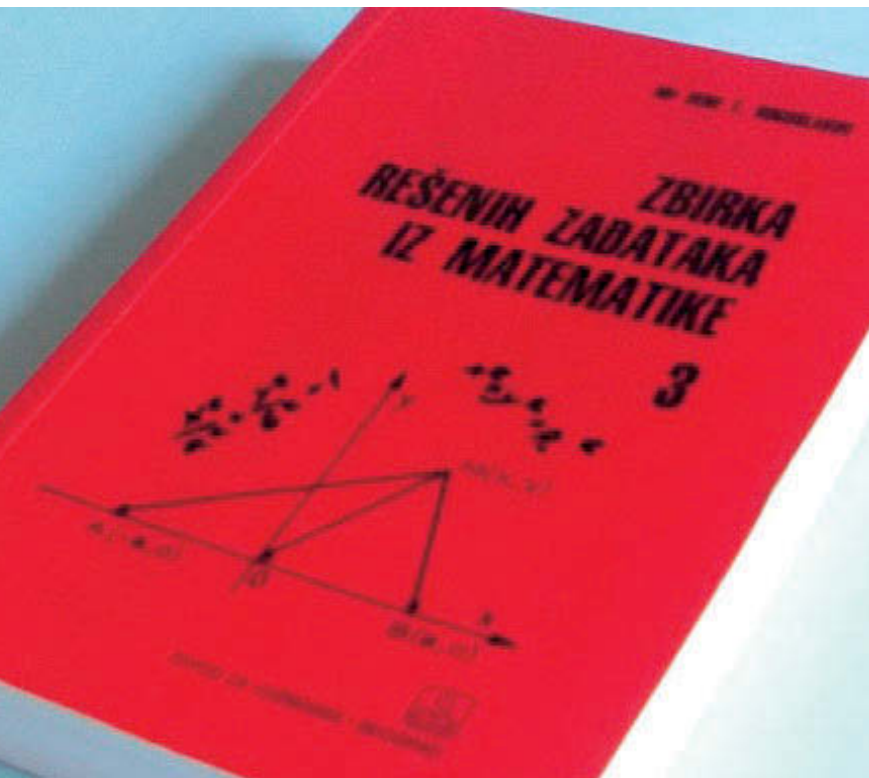
Od 1. novembra 2000. godine, otkada je počela sa radom prva sigurna kuća u okviru Savetovališta protiv nasilja u porodici, zbrinuto je oko 1550 žena i isto toliko dece. “Za tih skoro 12 godina, bilo je vrlo obrazovanih žena sa fakultetima, doktoratima, pa čak i naučnim zvanjima. Međutim, većina je imala niže obrazovanje, čiji je prosek i ispod srednje stručne spreme. To su vrlo različite žene, i u pogledu vaspitanja i drugih životnih navika, ali vrlo je bitno da je velika većina njih spremna da prihvati sve što joj se nudi kako bi svoj život promenila nabolje”, objašnjava Vesna Stanojević, koordinator Savetovališta protiv nasilja u porodici.

Poslednjih nekoliko godina, Savetovalište obezbeđuje korisnicama sigurnih kuća pohađanje raznih kurseva, kako bi imale veće šanse za zaposlenje i uspele da se finansijski osamostale. “Sa novom prekvalifikacijom ili dokvalifikacijom, podiže se samopouzdanje i vera u sebe, a to je za svakog čoveka najvažnije. Većina žena bila je ekonomski zavisna od nasilnika ili zlostavljača, i to je često jedan od najvećih problema zbog čega su trpele nasilje toliko godina. Žene žrtve nasilja su doskoro bile nevidljiva grupa, jer se porodično nasilje u ovom društvu “podrazumevalo”. Neko ko je godinama trpeo razne oblike nasilja, ko je bio vređan i nipodaštavan, počinje stvarno da veruje u to. Ovim Sporazumom dajemo im šansu da izađu iz kruga nasilja i nastave da žive dostojanstveno, da ekonomskom nezavisnošću pokažu sebi i drugima koliko vrede. Dok su živjele sa nasilnikom, tu priliku nisu imale”, naglašava Vesna Stanojević. Prema njenim rečima, neophodno je da programi koje predviđa ovaj sporazum, odgovaraju njihovom prethodnom obrazovanju, ali da budu usklađeni i sa njihovim mogućnostima i željama, jer je to garancija da će programi biti uspešni.

Durđica Bogosavljević

Prisma

Od aprila 2007. do marta 2010. godine, Privredna komora Srbije bila je angažovana na projektu “Prisma”, koji je bio namenjen vojnim licima koja su ostala bez posla tokom reforme Vojske Republike Srbije. U saradnji sa Direkcijom za promenu karijere “Prisma”, Ministarstvom odbrane, obrazovnim institucijama i uz pokroviteljstvo Vlade Kraljevine Norveške, realizovano je osam ciklusa obuke za 455 polaznika koji su nakon reforme proglašeni “viškom”. Obuka je sprovedena kroz devet modula, a neki od njih su vozač autobusa, vođenje poslovnih knjiga, rukovanje jednostavnim građevinskim mašinama, kao i obuka iz oblasti preduzetništva. Po završetku kursa, polaznici su dobili sertifikate o osposobljenosti za obavljanje poslova određenog profila, ali i mogućnost da pokrenu sopstveni biznis. Prema podacima Direkcije “Prisma”, procenat zaposlenosti po završetku obuke iznosio je 79 odsto.

Pravda za Veneu

Čuvene "Veneove zbirke", priručnici iz matematike koji se u našim srednjim školama koristi od 1970. godine, očišćene su od grešaka na inicijativu izdavača i đaci sada uče iz ispravnih udžbenika, izjavila je portparol Zavoda za izdavanje udžbenike Jelena Ivanović. Izdavač, Zavod za udžbenike, štampao je u septembru prošle godine novo izdanje zbirke, rekla je Ivanović Tanjugu, i navela da je na tom veoma složenom poslu ispravke štamparskih i materijalnih grešaka angažovan profesor Dobrilo Tošić. Zavod redovno angažuje ugledne saradnike koji pregledaju udžbenike iz ranijeg perioda, inoviraju ih i po potrebi koriguju, rekla je Ivanović, koja je i pomoćnik direktora za strategiju i razvoj. U konkretnom slučaju, greške su otklonjene zahvaljujući uspostavljanju direktnih kontakata sa nastavnicima i profesorima na seminarima koje Zavod organizuje od 2009. godine, a na kojima je bilo prilike da se čuje reč struke, odnosno profesora matematike. Profesor Tošić detaljno je pregledao, proverio zadatke i rezultate i iz njih otklonio sve štamparske i stvarne greške, i kako je u saopštenju Zavoda ocenio sam profesor, "Veneove zbirke" su posle svih provera i korekcija sada apsolutno u svemu u redu. Pojedini mediji navode da su "više od 40 godina srednjoškolci u Srbiji učili matematiku iz čuvenih 'Veneovih zbirki' u kojima je bilo čak 15.000 grešaka, od kojih mnoge nisu nimalo beznačajne", a da za sve to vreme, kako se tvrdi, gotovo nijedan nastavnik nije primetio ovaj veliki propust. Autor zbirki je jedan od najpoznatijih matematičara u Srbiji Vene T. Bogoslavov, profesor u penziji, koji je najveći deo svog radnog veka proveo u Petoj beogradskoj gimnaziji. Godine 2008. obeleženo je jubilarno, 40. izdanje zbirki. Bogoslavov je autor 11 naslova, koji su doživeli 57 izdanja i tiraž od 1,9 miliona primeraka. Bogoslavov je dobitnik mnogih matematičkih priznanja, a komentarišući novinske naslove, profesor je, kako navode u Pres službi Zavoda, kratko rekao da "ko radi, taj i greši".

Presuda za segregaciju

Opštinski sud u Mostaru ocenio je diskriminišućom praksu postojanja dve škole pod jednim krovom na području Stoca i Čapljine u kojima se nastava zasebno organizovala za decu hrvatske i bošnjačke nacionalnosti i naložio uspostavu jedinstvenih škola, objavili su u nedelju, 29. aprila, štampani mediji u BiH. Sud je ocenio da postojanje dve škole pod jednim krovom predstavlja kršenje Zakona o zabrani diskriminacije. Zbog toga je Ministarstvu obrazovanja, nauke, kulture i sporta Hercegovačko-neretvanskog kantona naloženo da do 1. septembra ova praksa bude ukinuta. Organizovanjem škola na etničkom principu i donošenjem i implementacijom školskih planova i programa na etničkom principu odvajali su učenike u školama na području Hercegovačko-neretvanskog kantona na osnovu njihove etničke pripadnosti, čime su počinili diskriminaciju", navodi se u presudi. Presuda je donesena u petak, a tužbu za utvrđivanje diskriminacije podnelo je udruženje "Vaša prava" iz Sarajeva. To je prva presuda u Bosni i Hercegovini vezana za nacionalnu segregaciju dece u školama kojih u Federaciji BiH ima 34.

Počela PISA

PISA istraživanje, najveća međunarodna provera postignuća učenika, počela je u Srbiji u četvrtak, 26. aprila. Đaci Medicinske škole "Nadežda Petrović" među prvima su počeli testiranje, navodeći da zadaci nisu bili teški i da podstiču na razmišljanje. Direktorica Radica Stojanović navela je da ta škola treći put učestvuje u PISA testiranju. Učenici su, prema njenim rečima, izabrani metodom slučajnog uzorka, a škola je poslala spisak svih učenika koji su rođeni 1996. godine. Navela je i da juče nije bilo prepisivanja, testovi se ne ocenjuju, a u toj školi nisu se posebno pripremali, osim u organizovanju celog posla. Smiljana Jošić iz Instituta za psihologiju Filozofskog fakulteta, organizatora testiranja, izjavila je Tanjugu da je cilj testiranja da se vidi koja znanja naša deca poseduju, šta je to što oni steknu za osam godina osnovnog obrazovanja. Deca, kako kaže, rešavaju četiri testa, zadatke iz čitalačke, matematičke pismenosti, prirodnih nauka i prvi put ove godine rade elektronsko testiranje. Rezultati će biti poznati sledeće godine. Porede se sa rezultatima njihovih oko pola miliona vršnjaka, koji u više od 70 zemalja rešavaju iste zadatke. Srbija učestvuje u PISA testiranju od 2003. godine, a znanje đaka proverava se svake tri godine. Na prethodnom testiranju Srbija je ostvarila do sada najbolje rezultate, iako su postignuća našeg prosečnog đaka i dalje ispod proseka. Do 18. maja PISA testiranje biće sprovedeno u više od 160 škola u Srbiji, a u njemu će učestvovati 5500 učenika, uzrasta od 15 godina.

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec